

Előfizetési árak:
 Egész évre ——— 12 frt.
 Félévre ——— 6 „
 Negyedévre ——— 3 „
 Egy óra ——— 1 „
 — Egyes szám 4 kr. —

Kiadóhivatal:
 Pleitz Fer. Pál könyvnyomdája
 Nagybecskerek, Uri-utca 276. sz.,
 hová az előfizetések és a lap
 megküldésére vonatkozó felszó-
 lamások intézendők.

TORONTÁL.

POLITIKAI ÉS TÁRSADALMI NAPILAP.

Szerkesztőségi iroda:
 Nagy-Becskerek,
 Zápolya-utca 1-ös szám,
 hová a lap szellemi részét, illető
 minden közlemény intézendő.

Hirdetések
 a kiadóhivatalban fogadtatnak el.
 Azonkívül az összes hirdetési
 irodákban.

Megjelenik mindennap,
 vasár- és ünnepnapok
 kivételével.

Az egyházpolitikai törvények szentesítése.

Nagybecskerek, november 26.

Bécsből beavatott helyről a következőket írják:
 Osztrák kormánykörökben egyáltalán
 nem kételkednek, hogy Wekerle minisz-
 terelnök tegnapi kihallgatása után ő fel-
 sége a legrövidebb idő alatt szentesíteni
 fogja az egyházpolitikai törvényeket.

Mint ugyanazon oldalról biztosítanak,
 eddig nincs rá példa, illetve precedens,
 hogy ő felsége, miután egy törvényjavas-
 lat betérjesztéséhez az előzetes jóváhagyást
 megadta és az illető javaslatot a parla-
 ment két háza elfogadta, a királyi szen-
 tesítést megtagadta volna.

Továbbá helytelen ezzel a — vagy
 más — komoly politikai kérdéssel össze-
 köttetésbe hozni kicsinyes eseteket bizo-
 nyos politikai uti kalandok napi törté-
 netéből.

Minden komoly politai körben és az
 ugynevezett udvari körökben is, melyekben
 előkelő magyar arisztokraták mértékadó
 hatalmi tényezőt képeznek, a magyar
 viszonyok alapos ismerete alapján ezeknek
 a banket-utazási epizódoknak csak oly
 értéket tulajdonítanak, a milyennel egy
 nevetéses tulszásai által veszélytelen po-
 litikai dilettantizmus kísérletezései bir-
 hatnak.

Ez az előítélettel ment józan megítélés
 a magyar nemzet politikai érettségében
 és kipróbált parlamentáris, alkotmányhü
 iskolázottságában való tántoríthatlan bizal-
 mon alapul.

E vélemény helyességét az is csat-

tanósan megerősítette, hogy a magyar köz-
 vélemény által megbélyegzett kicsinyes
 debreczeni incidenseket a magyar képv-
 selőház egyhangulag megsemmisítőleg el-
 ítélte. Ezért erre vonatkozólag a félreér-
 tések lehetőségét épp úgy elképzelhetel-
 lennek tartják, mint a külföldi közvéle-
 mény félrevezetésének lehetőségét Magyar-
 országot illetőleg, a melyről meg vannak
 győződve, hogy ily kicsinyességek által
 semmi körülmények közt sem engedi ma-
 gát eltéríteni az előrehaladó politikai
 kulturális és gazdasági reformprogramja
 javára eddig kifejtett szorgalmas műkö-
 déstől.

Agrarizmus.

Nagybecskerek, november 26.

A legujabb jelszó, melytől ez idő szerint
 visszhangzik széles e hazában minden térség,
 mező, hegy, völgy, mely már országgyűlésen és
 sajtóban egyaránt kongatja a vészharangot: az
 agrarizmus. Új szó a magyar közéletben, a mely
 től az egyik boldogulást remél, a másik pedig
 mint veszedelmes jószágtól fél. Akár jó, akár rossz
 dolog az az agrarizmus, mindenesetre foglalkozni
 kell vele, már csak azért is, hogy megtudjuk
 eredetét és meglássuk, hogy tulajdonkép mire jó
 is ez.

Nálunk az országos magyar gazdasági egye-
 sület adta ki az agrarizmus jelszavát, ugyanaz
 az országos gazdasági egyesület, a melynek hely-
 zete most is oly válságos. A két dolog között,
 t. i. az agrarizmus és a válság között erős oko-
 zati összefüggést látunk, bár — nyíltan kimond-
 juk — nem olyant, a milyent többen hangoztat-
 nak. A valóság a dologban ez:

Az ország első gazdasági egyesülete, melyet
 a nagy Széchenyi alapított a magyar mezőgaz-

daság istápolására, az utóbbi években oly tiszt-
 karral rendelkezett, a mely egyáltalán nem állott
 szép hivatásának magaslatán. A tisztviselőknél
 nem az volt a főgondja, hogy a magyar mező-
 gazdaság bajainak gyökeres orvoslására gondol-
 jon, hanem, hogy minél nagyobb zajjal, lármával
 magára irányozza a közfigyelmet. E foglalat-
 ságban épp kapóra jött a német agrarizmus, me-
 lyet aztán egyszerűen lemásoltak. Pedig aki csak
 távolról is ismeri a németországi viszonyokat,
 tudni fogja, hogy azok homlokegyenest ellenkez-
 nek a magyar viszonyokkal. Turi süveg helyett
 köcsög kalapot akarnak a magyar gazda fejébe
 nyomni. De ezzel még nem elégedtek meg, ha-
 nem oly hangot honosítottak meg, a mely a kö-
 zönséget elterelte az egyesülettől, úgy, hogy
 gyűléseiken a tisztikaron kívül alig jelent meg
 egy-két gazda. Azonkívül még háborut üzentek
 az iparnak és kereskedelemnek, mintha ezek kö-
 zött és a mezőgazdaság között nem volna érdek-
 kölesönösség. Elemi dolog, hogy egyik a másikra
 van utalva. A gazdaság különböző ágait össz-
 hangba kell hozni, nem pedig egymásra uszítani.
 Legvégül pedig alapítottak egy lapot, a melynek
 révén belevitték a pártpolitikát is a gazdasági
 harcba.

Nos, lehet valaki hive az egyházpolitikának,
 vagy ellensége, pártolhatja valaki a Wekerle,
 vagy Apponyi, vagy Szapáry Gyula politikáját,
 de mi köze annak a magyar mezőgazdaság ügyé-
 hez? A magyar mezőgazdaság nem lehet párt-
 ügy, az az egész ország ügye.

Igy gondolta ezt el néhány gondolkodó
 gazda, mikor az orsz. gazdasági egyesület októ-
 ber 28-ki közgyűlése közeledett. Belátták, hogy
 ez így tovább nem lehet, hogy hamislobogó alatt
 nem szabad tovább küzdeni, különben veszélyez-
 tetjük az igaz ügyet. És ez a néhány gazda úgy
 találta, hogy csak úgy segíthet a bajon, ha a
 mostani tisztikart más váltja föl; ez pedig csak
 úgy lehetséges, ha mást emelnek az elnöki székbe.
 Ez volt igazi oka az október 28-iki választásnak.

A „TORONTÁL” TÁRCZÁJA.

Mikszáth Kálmán Nagybecskereken.

Rég volt nálunk irodalmi és művészeti estélynek
 akkora községe, aminőt a Magyar kör buzgó vezetősége
 jóvoltából, amelynek több elismert jeleségű helyi erőn ki-
 vül még a Mikszáth Kálmán közreműködését is kinyernie
 sikerült, körülbelül két héttel ezelőtt a kaszinó tágas ter-
 mében egybegyűlve láthattunk. Azek számára, akiket az
 estély tulsufaltsága a Mikszáth humora megnyilatkozásá-
 nának gyönyörűségéből megfosztott, számos hozsánk érkezett
 felezőítésnek engedve, ime itt adjuk közre a felolvasásra
 került remek politikai apróságot, előrebocsátva azt a szel-
 lemes elűljáró beszédet is, amelylyel a kitűnő elbeszélő
 felolvasását bevezette.

Tisztelt hölgyeim! és uraim!

Mindenek előtt bocsánatot kérek, hogy e
 felolvasásra vállalkoztam, aki sem az akadémiá-
 ban sem, a Kisfaludy-társaságban soha se voltam
 rávehető, hogy magam olvassak a gyenge hangom
 mal: mindig egy-egy tudósnek kértem el kölcsön
 a hangját, aki helyettem olvasott.

Hogy most mégis kivélt tesztek, arra egye-
 dűli melegségem az, hogy Magyarországon ugyis
 előszeretettel csinálnak az emberek olyat, amihez
 nem értenek.

Hiszen természetes, hogy jobban szeretnék
 az Apponyi hangjával birni most — de ha
 az is enyém lenne, mi je maradna akkor a
 nemzeti ellenzéknek?

Asért tehát kénytelen vagyok megelégedni

a milyen olyan a magam hangjával, s erre ké-
 rem a tisztelt közönséget is.

HÁNY ÓRA?

Nem rég a képviselőház órája felől az a
 hír terjedt el, hogy rosszul jár; pedig fontos ter-
 minusaim voltak a nap hátralevő folyamára: hát
 elhatároztam, hogy valami perfekt órához
 igazítom a magamét. E czélból megazítottam a
 folyosón Tisza Kálmánt, aki beszélgetésbe volt
 merülve Busbachchal:

— Kegyelmes uram, hány óra?

Tisza szórakozottan felelte:

— Egy bizonyos, és ez az, hogy dél elmúlt.

Hanem e szerint persze még se tudtam az
 órámat megigazítani.

Szerencsére éppen arra fut Hegedüs Sándor:

— Hány óra Sándorkám?!

— Mindjárt, mindjárt! — kiáltá szaladás
 közben és még most is szalad, ha azóta meg
 nem állott.

Megfordultam a sarkamon, a miniszteri szoba
 felé lépdegélve. Utközben szembe jön Wekerle
 Sándor.

— Kegyelmes uram, hány óra?

A miniszterelnök mosolyogva felelte:

— Hát már ezt is én mondjam meg?

Ezen a réven se tudtam meg tehát az időt,
 de hiszen ott ül egy szögletben László Mihály,
 majd megmondja az:

— Hány óra, Miska?

Miska barátunk gyanakodva nézett rám.

— Hm, — szóló óvatosan körültekintve.
 — Mért kérdezed éppen én tőlem? Kérdezd meg
 Gajaritól.

Csakugyan ott közel mesélte legközelebbi
 vadászkalandjait Gajári. (Mert a vadászkalando-
 kat Beksicstől sorba öröklék a Nemzet szerkesz-
 tőségében.)

— Ödönkém lelkem, hány óra?

Gajári, az örökké kedves és udvarias Gajári
 minden gondolkodás nélkül feleli:

— Mennyit parancsolsz?

Mire kielégítetlenül fordulok a mogorván
 föl- s lesétálgató Tibádhoz, hogy hány óra.

— Tudja a fene!

No már látom, hogy itt semmire se megyek
 s megfogom a korridoron Apponyit.

— Ugyan mennyi idő lehet most?

Apponyi kiveszi az óráját s így szól:

— Tekintettel arra, hogy tegnapelőtt 10 óra

20 perczkor igazítottam meg az órámat a poli-
 technikum órájához, de már tegnap déli 11 órakor
 kilencz percz differencia mutatkozott, föltéve,
 hogy e differencia permanens jellegű, jelenleg
 még nincs egészen egy óra; de miután e dif-
 ferencia valószínűleg fokozatos, mert a differen-
 ciák fejlődésképesek, véleményem szerint, a
 konkrét esetet véve, ugyanaz on eredmény jön ki,
 in ultima analysi, hogy még nincs egészen egy óra.

Ebből se lettem okos. Mégis csak jó lesz
 a magam pártbelijéhez fordulni. Ni, ahol döszög
 Körösi Sándor.

Hivatalos melléklet nélkül

Nehezére esett ezeknek a gazdáknak, a kik a reform-pártot megalakították, hogy szavazatukkal fájdalmat okoznak az eddigi derék, lovagias elnöknek Dessewffy Aurél grófnak, de elvégre is az ügy szentsége előbbre való a személyeknél és mivel másképp nem lehetett, kénytelenek voltak másra szavazni.

Ez a valóság. Szemben áll egymással az ugynevezett agrárius-párt, mely német lobogó alatt pártpolitikát árukt és a reform-párt, mely az igazi agrarizmussal akarja kisegíteni bajából a mezőgazdaságot a nélkül, hogy más érdekeket sértene. És ez az igaz. A magyar agrarizmus mezejéről számítani kell minden politikát és első sorban a párt-politikát. Az orsz. magyar gazdasági egyesület ne szolgáljon, nem szabad neki szolgálni más ügyet, mint a magyar mezőgazdaság ügyét. És mivel a reform-párt az, a melynek programja erre nézve a legtöbb biztosítékot nyújtja, kétségtelen, hogy a december 9-iki közgyűlésen, minden józan magyar gazda, a ki nem csak a nyelvén, hanem szívében viseli a magyar mezőgazdaság szent ügyét, a reform-párttal fog szavazni, mert tudni fogja, hogy az nem személyes ügy, hanem olyan, melytől nem csak az egyesület, hanem az ország gazdaságának sorsa is függ.

HIREK.

Tájékoztató.

November 26. Városi rendkívüli közgyűlés
December 10. A közigazgatási bizottság ülése.
1895. január 19. Vörös-kereszt mulatság.

A gőzfürdő naponta reggeli 5 órától nyitva van nők részére kedden és pénteken délután.

— **Kinevezések.** A király Péter Gyula szegedi ítélőtáblai tanácsjegyző albirót a pancsovai törvényszékhez bíróvá, Bányász József szolnoki járásbírói aljegyzőt pedig a perlaszi járásbíróshoz albiróvá nevezte ki.

— **A megye vezetői Nagyikindán.** A „Torontáli Közlöny“ írja: Rónay Jenő főispán jövő szerdán ismét városunkban fog időzni, még pedig a város ügyvezetésének megvizsgálása végett. Kiséretében lesznek Poroszkay Béla megyei főügyész és Kerestés Aladár m. alszámvevő. Ugyanezen napra esik a mérnök-választó közgyűlés, mely alkalomból Daniel László alispán is körünkben fog időzni. Városunk közönsége, élén a városi tiszttal, ezen alkalmat akarja felhasználni arra, hogy a főispán iránti tiszteletének és őszinte ragaszkodásának bizonyítékait szolgáltatassa. E célból a város tiszttalainak kezdeményezése és rendezése mellett fényes bankett lesz szerdán este

— Hány óra Sándor bácsi?

Öreg bátyánk elkeseredve dűnyögi:

— Nekünk már azt se mondják meg!

Ott hagytam az elkeseredett szittyát s előtaláltam Jókait.

— Hány óra Móricz bácsi?

Jókai tréfás kedvében volt.

— Hát órád vagyok én neked? Járok, ütök, de nem mutatok.

S ezzel jól hátba ütött és tovább ment.

A föld is rengni látszott e pillanatban. Szilágyi Dezső jött fujva, lihegve.

— Kegyelmes uram, kérlek hány óra?

Rám nézett lesújtón és felförmedt:

— Miféle számár kérdés ez?

Igaza volt. Persze, hogy számár kérdés, most a reformok küszöbén.

Elsompolyogtam és a sok közműös hideg alak közt csak az egyetlen Reissig Ede nézett rám nyájasan, ismerősen.

Végő kísérletül megszólítottam:

— Méltóságos uram, hány óra?

Gondolkodott, kihuzta óráját, rátekintett, majd hirtelen visszacsapta a födelet.

— Ha éppen akarod — szolt habozva, — megkérdezhetem Hieronymitól.

... Hieronymi azonban már elment volt az ülésből.

a „Nemzeti szállóban“, a melyen a város közsöngének, előre láthatólag, minden rétege képviselve leszen. A meghívások tervezete szerint a bankett nagyszabású óvácsióvá fog fejlődni, melyben nemcsak az egyén iránti tisztelet és odaadás, hanem a megye fejével szemben érzett hála és elismerés is kifejezésre fog jutni. A terv városszerző élénk visszhangra talál, a miből bátran következtethetünk a jó eszme teljes sikerére.

— **Esküvő.** Benkovic Mihály gyógyszerész tegnap délután vezette oltárhoz Bauer Pál polgártársunk bájos leányát Gizát. Az esketési szertartást Schaeffer Antal pápai praebellus végezte. A rom. kath. plébánia templom egész megtelt előkelő közönséggel.

— **A pénzügyigazgatóság köréből.** A pénzügyminisztérium vezetésével megbízott miniszterelnök Ládai Kálmán m. kir. pénzügyminiszteri számellenőrt a nagybecskereki m. kir. pénzügyigazgatósághoz ideiglenes minőségű m. kir. pénzügyi segédtitkárrá nevezte ki.

— **Hymenhierek a megyében.** Schlesinger József kereskedő Nagybecskerekéről eljegyezte Schütler Hermina kisasszonyt, Schütler Benőnek, a szegedi regálébérlőség intézőjének kedves leányát. — Dr. Buding Miklós nagyörsi orvos f. hó 27-én, kedden vezeti oltárhoz Fulajtár Emiliát, Fulajtár István nagybecskereki birtokos leányát.

— **Vasúti ülés.** A torontáli h. é. vasutak igazgatósága ma délelőtt Daniel László alispán elnökelete alatt ülést tartott. Jelen voltak a következő igazgatósági tagok:

Rónay Jenő, Csávossy Gyula, Talpakovits Vazul, Kovács Ágost, Poroszkay Béla, dr. Dellimani Lajos, Daniel Pál, Enyedi Béla, Jovánovits Sándor, Steinitzer Géza, Szmaassenka Ernő és Récsény Gyula.

Díj kedvezmények adtak 1895. évre: vasárut és ásványolajszállítás a Verseczről Pancsovára, só szállításra Pancsováról Nagybecskerekre, kavicsszállításra az egész vonalon, kenderkórszállításra, ásványszén szállításra Verseczen át és Nagybecskeren át, gabona, liszt- és olajmagvak szállítására az összes állomásokról Nagybecskereken át, tűzifa szállításra, fűrészelt és ácsolt fáneműek szállítására, sajtolt szénra és szalmaszállításra és cukorrépa szállításra. — Megállapítottak továbbá az 1895. évre engedélyezendő évi szabadjegyek és bejelentettek a Bóka-Jarkovác-antalfalvi és Jarkovác-ali bunári vonalakra nyert előmunkálati engedély, valamint a Párdány zombolyai vonalra való építési engedély elnyerése. Elhatározottak végül, hogy jövőre Ó-Léczre személyjegyek adassanak ki.

— **Szereb színészet Pancsován.** A Hadzsis-féle társulat e hó 24-én kezdte meg előadását Pancsován, még pedig — magyar darabban, a Csiky „Nagymamá“ jával. A bérlet 1630 frtot tesz ki. Vajjon jut-e annyi a magyar színészeknek is?!

— **A pancsoval regále.** Denique szerencsés emberek ezek a mi szomszédjaink. A kultuszminiszter ad nekik felsőbb kereskedelmi iskolát, a pénzügyminiszter olós regálét, — hát nem buroknak születtek a pancsovaiak?! Csak egy kis deputációba került az egész és a miniszterelnök-pénzügyminiszter a 117600 frtból, (ennyi bért fizettek eddig az állami jövedékekért) leengedett 14300 forintot. Mindent irigység nélkül mondtuk el, de abban a kellemes reményben, hogy a miniszter ur Nagybecskerek városa deficitjének és 74% os pótdójának halatára ugyanolyan lágy szívvel fog itélni, mint akkor mikor a pancsovaiak mondták el bajukat.

— **Exarits újabb szökése.** Székesfehérvárról írják: Exarits János, a hírhedt betörő, ki már a szegedi és váci fegyházból megszökött és ki most itt a székesfehérvári főtrafikban elkövetett betörés miatt van letartóztatva, ma délután 3 órakor zárkájára feltörése után a megyeházi fogház gazdasági udvarára menekült, ott létrával a kőfalra mászott, a megyetérre ugrott és továbbiramodott. De Balogh Károly ügyészségi hivatalosolga, ki éppen arra jött, üzöbe vette és a Szüts Péter-ház udvarán több börtönőr segítségével el is fogta.

— **Leányrablás.** Karlován, mint levelezőnk írja, vakmerő leányrablást követett el a napokban három fiatal szerb legény. Vuity Szlávná módos leány a többi leányok társaságá-

ban a rogályon, az utcásarkon mulatott estefelől a mikor Gyuricsin Stéva, Arambas Gyura és Gyuricsin Milenkó egy kocsival vágattak elő. Gyuricsin Stéva megragadta a fiatal leányt, a kocsiro dobta, aztán elhajtottak vele. Kumanon, Basahidon keresztül hurcsolták a kétségbeesett leányt Melenczére, ahol három napig tartotta fogva Gyuricsin Stéva s kirozta szerelmével. Harmad napon sikerült a leánynak Karlovára szökni szülőihez, kik feljelentést tettek a leányrabló legények ellen.

— **Orvtámadás.** Karlováról jelentik, hogy a minap Sziaoski Mladent a kerekítői tiszai zsilip közelében az uton eszméletlen állapotban találták. Késszurással ejtett három seb volt rajta. Az első, alkalmasint orozva, a hátába kapta. Megtámadóját elfogták egy napszamos személyében, kivel Sziaoski a tiszamenti korcsmában együtt borozott s kivel valami fölött civódásba elegyedett.

— **Hamis pénz.** A nagykikindai rendőrség letartóztatta Nemes Antal egyházaskéri lakost, kinél négy darab hamis papir-egy forintost talált. A hamisítványok kezdetlegesen s első pillanatra felismerhetők, mert a valódi egyforintosnak visszá alakját mutatják; valószínűleg az egy forintosnak megnevesítése és megmelegített tárgynak a papírra történt nyomása által állítottak elő. A rendőrség Nemes t átszolgáltatta a vizsgálóbírónak, ki előtt Nemes azt vallja, hogy a hamis forintosokat Nagyikindára jövet az országuton találta. Alapos azonban a gyanu, hogy azokat ő magagyártotta.

— **Linder György vád alatt.** Tegnap foglalkozott a kir. kuria I. büntető tanácsa Linder György országgyűlési képviselő ismert bűntényével. A kuria a tabla felmentő határozatát megváltoztatva, Linder Györgyöt vád alá helyezte. A vád alá helyezés végzés indokolása megegyezik a budapesti kir. törvényszék indokolásával. Abban a tényben, hogy vádlott az archimandrita által reábizott 5000 frtnyi értékű papírt és sorsjegyet saját céljaira fordította, a kuria úgy a ravasz fondorlat, mint a vagyoni kár elemeit, tehát a csalárdság mindkét kritériumát fenforogni látta és ezzel szemben annak, hogy minő célra adta át a pénzt Petrovics a vád alá helyezett képviselőnek, nem volt jelentőség tulajdonítható. Azt az argumentumot sem találta a kuria elfogadhatónak, hogy az archimandrita a pénzt, közös célra szövetkezve, bocsátotta volna vádlott rendelkezésére mert ezzel szemben is áll az, hogy a vádlott azt saját céljaira fordította. A Petrovics-ügygyel kapcsolatban elintézte a kuria Lindernek másik bűntényében beadott semmisségi panaszát, a melyet ugyan csak elutasított.

— **Esküvő helyett a börtönbe.** Herzel Mór kereskedőség, ki Tauszig Armin pécsi kereskedőnél volt alkalmazva, esküvőjére készült s e miatt már be is jelentette főnökének az üzletből való kilépését. A szegény menyasszony azonban hiába várja Losonczon könnyelmű vőlegényét, mert arra ahatóság tette rá kezét. Herzel ugyanis körülbelül 300 frt értékű különböző tárgyakat lopott főnöke üzletéből s azokat elajándékozta rokonainak és ismerőseinek. Tegnapelőtt jöttek nyomára üselmeinek, mikor egy batyuban selyemkendőket vitt a hóna alatt. A rendőrség letartóztatta a tolvajt. A lopott tárgyak egy része megkerült.

— **Kiket szeretünk.** Erre a kérdésre egy szellemes újságíró feleleteket csinált. De nem egészen találta el mindenben az ember kor szerint való szeretetének a tárgyát. Azt mondja: egy éves korunkban szeretjük — a dadát. Mindjárt az első felelet hamis kevéssé. Nem annyira a dadát szeretjük, mint inkább — a tejet. A dadát jóval később is lehet szeretni... Öt éves korunkban — szeretjük — a mamát. Na, ez jól van így, ámbar a krampli cukrot is szeretjük. Tíz éves korunkban — a vakációt. Hát a csigarettli mit vétett? Tizenöt éves korunkban — a szabadságot. — Meg a biliárdot — és a felsőbb lányokat. — Husz éves korunkban: a lányokat általában. No, talán egy kicsit a csigányt is, meg a tüttit is. Harmincz éves korunkban — a feleségeinket... Hát a szegény anyós — macska? És a hozomány semmi? Ohó! Negyven éves korunkban: a gyermekeinket. Hát a mások feleségeit akkor ki szereti? Ötven éves korunkban: a puha rost-beafet. — No, meg néha a söt is. Hát-

van éves korunkban — a nyugalmat. No meg vagy 100,000 frtot. Minden korban: önmagunkat szeretjük. Ehhez azonban nincsen hozzáadni valónk.

— x — **Idény ujdonságok** női konfekciókban, u. m.: felöltők kiváló finom kiállítás és nagy választékban, sapkák, gallérok, körkő, ponyvák, bundák, leányköpenyek és kabátok-selyem- és szövetzubbonyok, szörmegarnitúrák, sapkák, karmantyuk és gallérok, valamennyi gazdag választékban; kész uri, fiú- és gyermekruhák, mindmegannyi solid készítmény, u. m. uri felöltők, mentsikoff, téli kabát, guba, bunda lábzsák, szalonruhák, vadász- és korcsolya-, gazdasági- és üzletisaccók, nadrágok és mellények, ivrék és egyenruhák, gyermekruhákban, mentsikoff, téli kabát, saccók és nadrágok. Mind-ezen tárgyak mérték után is készíttetnek, mely célból nagy szövetség áll rendelkezésre. E téren szükségleteinek beszerzésére ajánljuk a nagyérdemű közönségnek a „Kovács Gedeon” féle üzletet, mint hol minden egyes ruhadarabon a legalacsonyabb szabott ár olvasható.

S z i n h á z.

Kövi jutalomjátéka.

A Margó-hét lefolyt izgalmi és az Orlovánapok várható mozgalmassága közt terjedő széleskörűen legalább is megfontolatlan-ság volt bérletszűnetben, a közönség nagyobb méretű érdeklődésére számítani olyan darabban, amelynek naiv hangja, a felette egyszerű szinte iskolás morálhoz valóságos vérfürdőkön keresztül gázoló tendenciája már csak szkeptikus unalmat kelt mindenkiben. Iffland népdramáiból bizony a legkiskorubb közönség is kinőtt már manapság a színrehozatalát még akkor is a közönség ellen intézett merényletnek kel-lene tekintenünk, ha ugynevezett bravur-sze-repet vélné a jutalmazandó benne játszhatni. Azt tartjuk, nem szorul magyarázatra, hogy jutalom-játékát, ha csak nem elsőrangú erő, mindenki már a józan ész szabályai szerint is csak olyan darabban tartsa, amely magában véve is vonz. Ha pedig ilyen darab nem áll rendelkezésre, hát bekövetkeznek az olyan katasztrófajellegű vesze-delmek, amintőnek a szombati est jutalmazandója tanuja lehetett, akit a majdnem néptelen, sőtétan látogató páholyok és földszint láttára bizonyára a horror vacui foghatott el. Halálos unottsága közepette annak a kevésnek is, akit balszillaga a színházba vezérelt, pergett le a Harmincz év egy a kártyasjátékából és kedvetlen, bágyadt volt a hangulat is, amelylyel az előadók az általános fásultsággal megküzdni iparkodtak. A közönyös csendbe, amelylyel szegény Ifflandot — isten tudja hanyadszor — elföldel-ték, némi emóciózt csak az a szenzációzás eset hozott, amely szegény Szebenyyivel esett meg a második felvonásban. A közönség itt ta-nuja lehetett annak a hősiességgel határos köte-lességtudásnak, amelylyel egy lelkiismeretes szí-nész előírások mondókájából még akkor se zök-ken ki, amikor egy fatális rejtékajton megbotolva pár percig hason kénytelen fektüdni. Ez volt egyedüli, önkéntelen derűtséget keltő mozgalm-a az egész estének, amelyen a jutalmazandón ki-vül még Holécy Ilona, Könyves, Vihary, és Szebenyy igyekeztek a közönségre hatni. Nem ők az okai, hogy ez nekiük nem sikerül-hetett. Az amugy is hosszúra nyult darabot élő kép, a Munkácsy: Honfoglalása követte, a rendelkezésre álló stük keretek közt elég tisz-tességes sikerrel.

A dadai uzsorás.

Halódik bizony a szezon és kiült rajta a facies hippocratica. Meglátszott ez külön-ben tegnap: A dadai uzsorásnak keresztelt tákolmány színrehozatalakor. Mintha valami nagy társalgó teremné formálódott volna át a nézőtér: a gyérssámu közönség, alig vetve ügyet a szin-padon történőkre, cseveg, megjegyzéseket cserél ki, kősbé elfojtva egy ki-kötő ásitást. Lehet, hogy ez másként volna, ha valami jót találnának a kifáradt publikum elé, a tegnapi s ehhez ha-sználó népszínművek azonban, amikben énekes-nek hirdett voltuk dacára, alighogy megosen-dül valamelyes nótá, épenységgel nem alkalmasak a szunnyadó érdeklődést felbresztetni. Ha a darab silányságához még hozzávesszük a jelenetelés és rendezés igazán botrányos fonákságait, hát egy-szeribe világos lesz mindenk előtt, hogy miért is hasonlít a gyengén látogatott nézőtér dongó méhkasoz inkább, mint a darab menetét figye-

lemmel kíséző érdeklődők gyülekezééhez. Ho-lécy Ilona, Könyves, Kövi, Cservári Irma és Földváry, akik a dadai uzsorás vesztett ügyét képviselni hivaták voltak, igye-kezetők dacára hajótörést szenvedtek azon a közönyön, ami a darab számtalan fogyatékos-ságával szemben az unatkozó közönséget birto-kába vette.

Táviratok.

Wekerle Bécsben.

Budapest, nov. 26. (A „Torontál” eredeti távirata.) Potitkai körökben tegnap este nagy bizonyossággal terjedt el a hír, hogy Wekerle beadta a kormány lemondását, a király azt elfogadta és gróf Hé-derváryt bizta meg kormányalakítással. Noha ezek a hírek illetékes helyről nem nyertek megerősítést, széltilben kolportál-ják őket.

Budapest, nov. 26. (A „Torontál” eredeti távirata.) Bécsből telegrafálják: A király tegnap délután másfélóra kihallgatáson fogadta Wekerlét. Beszéli, hogy Wekerle már a déli órákban is kihallgatáson volt s a három óraor vég-bement audiencia már a második volt a tegnapi nap folyamán. A miniszterelnök a kihallgatás vé-gzetével Kálnoky külügyminiszterhez ment, ami-ből azt következtetik, hogy az audiencián Kos-suth körutazásáról is szó esett.

Budapest, november 26. (A „Torontál” eredeti távirata.) Bécsből telegrafál-ják: Wekerle miniszterelnök terve ellenére ma is Bécsben maradt s ma ismét ki-hallgatáson lesz. Tegnap délelőtt Wekerle először Kautz Gyulával, az osztrák-magyar bank kormányzójával konferált, onnan a burgba hajtatót, hogy megerősítését beje-lentse, majd Kálnoky külügyminisztert ke-reste fel s azután ment kihallgatásra. A krízis még mindig lappangó természetű, a megoldásról szólnak eresztett minden hír üres kombináció. Wekerle ma este érkezik vissza Budapestre.

Budapest, nov. 26. (A „Torontál” eredeti távirata.) A szabadelvű klubban lá-zas bizonytalanság titotte fel tanyáját, kül-lönlénelkülönfélebb kombinációk szö-vődnek s a legellentétebb hírek is hívőkre találnak egy perczre, hogy a következő pillanatban még hihetlenebb mendemondák váltsák fel őket. Sokan a helyzet bi-zonytalanságára való tekintettel a képvise-lőház elnökét arra akarták bírni, hogy a ház ülését elhalaszssa, de Bánffy ebbe nem egyezett bele s ma tényleg folytatták is a költségvetés tárgyalását.

A király Budapesten.

Budapest, nov. 26. (A „Torontál” eredeti távirata.) A lappangó válság ked-vező megoldására való tekintettel jó omen-nek tekintik s örvendetes izgalommal fogad-ják azt a Bécsből érkezett telegramm-ban tudatott hirt, hogy a király a jövő hét folyamán Budapestre érkezik.

Országgyűlés.

(A képviselőház ülése november 26-án.)

Budapest, nov. 26. (A „Torontál” eredeti távirata.) A képviselőház ma foly-tatva a költségvetés részletes tárgyalását, a kereskedelmi tárca budgetjét kezdte megvitatni. Résztvettek a vitában: Dre-scher Ede, gróf Batthiány Imre és Lukács miniszter. Holnap folytatják.

Kossuth honossága.

Budapest, nov. 26. (A „Torontál” eredeti távirata.) Kossuth Ferencz ma délben letette a hűségi esküt.

A gyülekezési jogért.

Budapest, nov. 26. (A „Torontál” ere-deti távirata.) A gyülekezési szabad-

ság érdekében hívott ma össze népgyűlést a magyarországi szocialdemokrata párt. A nemzeti tornatermekben mintegy 800—1000 főnyi munkássereg gyűlt össze s lelkesedéssel hallgatta a szónokokat, akik erősen felhasználták a rethorika minden segédeszközét, de különösen a guny és szatírákat, hogy hatást keltsenek. A rendőrség rés-séről Leszner kerületi kapitány volt jelen szokatlanul nagy asszisztenciával, ami a szóno-kok figyelmét nem kerülte el s gunyosan mu-tattak a karzatokon ülő rendőrökre, — mond-ván, hogy ez az a gyülekezési szabadság, mely-ben a munkásoknak részük van. Az első szó-nok Rádi Sándor volt, aki kemény szavak-kal kelt ki a kivételes rendszabályok ellen, melyek az alföldi munkások gyülekezési jogát elvonják. Kikelt a budapesti rendőrség ellen is, ami természetesen nem maradt intelem nélkül. Sokkal nagyobb hatással beszélt német nyelven Silberberg elvtárs, aki a munkásságot erő-sen fűtött gőzkazánhoz hasonlítja, melynek te-tején a burzsoázia tánczol. A gőzkazán szét fog robbanni abban a percében, amikor a gőz ki nem juthat belőle s a levegőbe röpíti a mai egész társadalmat. Főlemlíti, hogy Kossuth Ferencz körutazása és népgyűlései ellen senkinek sem jutott eszébe az alföldön hivatkozni a kivételes rendszabályokra, de Gion Jánost, a magyar ál-lampolgárt toloncu-utra küldték, mikor egy gyű-lésre elment. A munkásság addig fogja hangoz-tatni jogait, amíg meg nem hallgatják s ki nem vivja azokat, ha lehet törvényes uton, ha nem lehet, majd máskép. Külföldi és Hankó Károly szavai kevesebb figyelemben részesültek, csak a rendőrkapitány ismételt figyelmeztései okoztak egy kis zajongást. Pfeiffer elvtárs azonban jobban eltalálta a hangot, amely elvtársainak tetszik. Felolvasta Wekerle beszé-dét a gyülekezési jog szentségéről, melyet a Kossuth-interpelláció alkalmából mondott. A gyülekezési szabadság közkincs — mondá Wekerle. Már most elvtársak — így okoskodott körülbelül a szónok, — ha egy kincset valaki erő-szakkal elvesz tőletek, az tolvaj. A gyülekezési szabadság a ti közkincsetek s est a közkincset elveszi tőletek a belügyminiszter, — mondjá-tok meg hát ti, mi az a belügyminiszter? (Fel-kiáltások: Tolvaj!) Ez az okoskodás astán a kapitány erőlyes rendreutasítását vonta maga után. Végül ismételt Silberberg szolt gu-nyosan emelte ki, hogy a mai gyűlésre meghív-ták a képviselőket is, akik közül egy sem ta-lálta érdemesnek leereszkedni a munkásokhoz. Élesen kikelt a parlament ellen, mely olyan tör-vényeket gyárt, amilyenek az ostoba egyhá-s-politikai reformok.

— Ne kritizálja a törvényeket! figyelme-z-teti az elnök a rendőrkapitány felszólalására a szónokot,

— Ezek még nem törvények — felel a szónok, — de ha törvény volna is szabad meg-kritizálni.

Még néhány felszólalás történt s aztán az ülés szépcsendben eloszlott a szónokok életetésével.

Nyilttér.*)

Jokly Lipótnak

Nagybecskereken.

Czégünk közel 50 éves tisztességes hírneve felment bennünket attól, hogy újból való, kenyéririgység sugallta támadásaira még csak egy szóval is feleljünk. A nagy kö-zönség teljesen tisztában van azzal, hogy mit tartson ön ről és hogy vélekedjék a mi üzleti tisztességünkről.

Nagybecskerek, november 26.

A Pleitz féle nyomda tulajdonosai.

*) Az e rovat alatt közölttekért nem vállal felelősséget a szerk.

Nagybecskerekéi városi színház.

Bérlet szűnet.

Idény-előadás 46.

Hétfőn, 1894. november 26-án:

ORLOVA ELEONORA

kisasszony, orosz udvari művésznő világhírű Seance-a.

Ezt megelőzi:

Lovag KENDLER ALFRÉD

pres tidigitateur, Hermann tanár tanítványának fellépte

Egy óra a csalódás világában.

Végül:

Egy fehér Othello.

Bohózat 1 felvonásban. Irta: Tremonéau, (Rendező: Könyves.)

S z e m é l y e k:

Hörcegi Mórítz, földbirtokos — Vihary E.

Piroska felesége — Kápolnai Irén

Szelidke — Szebenyy A.

Zausi — Makó Ersei

Idő: jelen.

Kezdete fél 8 órakor.

Felelős szerkesztő: Dr. Brájler Lajos.

H i r d e t é s e k.

3240. sz. 1894.

Franzfeld községelöljárósága.

Hirdetmény.

Franzfeld község szándékozik a község belterületén a főpiaczon egy mély kutat furatni; azok kik ezen munkálatra pályáznak, forduljanak a községi elöljárósághoz és közöljék ajánlatukat **894. évi december 15-ig**. Megjegyeztetik, hogy a községben már van mély kut.

Franzfelden, 1894. évi november hó 20-án.

Ruppenthal,
jegyző.

(844-2.2)

Jung,
albíró.

10730. kig. sz. 1894.

A nagyszentmiklósi főszolgabírótól.

Pályázati hirdetmény.

A nagyörszi községi jegyzői állás nyugdíjazás folytán megüresedvén, arra ezennel pályázatot hirdetek.

Ezen állással a következő javadalmazás van összekötve:

Kézpénzben évi fizetés 405 frt.

Uti átalány 40 frt.

50 pozsonyi mérő tiszta buza a község által évnegyedenként természetben szállítva.

16 köbméter tűzifa természetben szállítva.

Buzaórlás szükséglet szerint.

Két darab szarvasmarha számára takarmány.

Szabad fűtés.

Szükséglet szerinti szalma fűtésre és alomra.

Szabad lakás 794 □-öl házi kerttel és 544 □ öl heréskert haszonélvezete, mely ingatlan után az adót a község fizeti.

Évenként 12 kilométer távolságnyira négy ingyenes fuvar.

Végül magán magánmunkálatokért a szabályrendeletileg megállapított díjak szedhetése.

Felhivatnak azok kik ezen állást elnyerni óhajtják, hogy szabályszerűen felszerelt kérvényeiket f. évi december hó 10-ig hozzám annyival inkább nyújtsák be, mivel később érkezett kérvények figyelembe nem vétetnek.

Nagy-Szent-Miklós, 1894. november 11-én.

(840-3.3)

Lestyánszky,
főszolgabíró.

10951. kig. sz. 1894.

A nagyszentmiklósi főszolgabírótól.

(839-3.3)

Pályázati hirdetmény.

Torontálvármegye nagyszentmiklósi járásához tartozó Ó-Bessenyő, Bolgártelep, Valkány, Kis-Teremia, Nagy-Teremia, Nyerő és Nagy-Ósz községekből álló állatorvoskör részére Ó-Bessenyő székhellyel rendszeresített körállatorvosi állás betöltésére ezennel pályázatot nyitok.

A körállatorvos javadalmazása áll évi 400 forint kézpénzfizetés, valamint a községi és a körállatorvosi állások szervezéséről szóló megyei szabályrendelet 10-ik és következő §-aiban foglalt mellékjöveldelmekből.

Felhivom mindazokat, kik ezen állást elnyerni óhajtják, hogy 1883. évi I. t. cz. és az 1888. évi VII. t. cz. értelmében felszerelt eddigi alkalmaztatásukat és nyelvismereteiket is igazoló pályázati kérvé-

nyeiket hozzám f. évi december hó 18-ig nyújtsák be.

Nagy-Szent-Miklós, 1894. november 16-án.

Lestyánszky,
főszolgabíró.

telekönyvi irattárában s a n.-becskereki városi tanácsnál megtekinthetők.

Kelt a n.-becskereki kir. törvényszék tlkvi hatóságánál 1894. évi szeptember hó 14-én.

(849-1.1)

Hadzios,
kir. törvényszéki bíró.

700. sz. 1894.

Árverési hirdetmény.

Alulírott bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t. cz. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a n.-becskereki kir. járásbírósa 1894. évi 5453. p. számú végzése következtében **Dr. Schlesinger Mór** ügyvéd által képviselt **Hirtenstein Simon** b.-sz. györgyi lakos javára **Freund Áron** b.-sz. györgyi lakos ellen 1000 frt tőke s járuléka erejéig foganatosított biztosítási végrehajtás útján lefoglalt és 310 frtra becsült butorok, fa- és cserépedények, bolti-állványok és mérlegekből álló ingóságok nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a nagybecskereki kir. járásbírósa 13982. p. 1894. számú végzése folytán 861 frt 27 kr tőkekövetelés, ennek 1894. évi április hó 15. napjától járó 6% kamatai és eddig összesen 83 frt 07 krban bíróilag már megállapított költségek erejéig **Bega-Szent-Györgyön végrehajtást szennvedőnél leendő eszközésére 1894. évi november hó 28-ik napjának d. e. 9 órája** határidőül kitűzetik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t. cz. 107. és 108. §-a értelmében kézpénzfizetés mellett, a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is eladatni fognak.

Kelt Nagybecskereken, 1894. november hó 14. napján.

(850-1.1)

Simonich Zsigmond,
kir. bír. végrehajtó.

3708. tlkvi szám 1894.

Árverési hirdetményi kivonat.

A nagybecskereki kir. törvényszék mint tlkvi hatóság közhírré teszi, hogy özv. Olároovits Bettina n.-becskereki lakos, mint Brecka Zsófia engedményese végrehajthatónak, Bakalovits Agoston n.-becskereki lakos végrehajtást szennvedő elleni 95 frt tőkekövetelés és jár. iránti végrehajtási ügyében az árverést elrendelte.

Ennek folytán a n.-becskereki kir. törvényszék kerületében levő N.-Becskerek községe 591. sz. tjkvben 5951. hrsz. alatt felvett 18 hold 755 □-öl szántónak Bakalovits Agostont illető $\frac{1}{8}$ része 536 frt kikiáltási árban 1894. évi december hó 14-ik (tizennégy) napjának délelőtti 10 órája ezen kir. törvényszék telekönyvi helyiségében megtartandó nyilvános árverésen következő feltételek alatt fog eladás alá kerülni.

1. Ha a megállapított kikiáltási áron felül ígéretet senki sem tenne, az árverésre kitűzött ingatlan szükség esetén a kikiáltási áron alul is el lesz adandó.

2. Árverezni kívánók tartoznak az ingatlan kikiáltási árának 10% át, vagyis 53 frt 60 krt kézpénzben, vagy az 1881: LX. t. cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított s az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a. kelt m. kir. igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában jelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, vagy az 1881: LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál történt előleges elhelyezéséről kiállított elismervényt átszolgáltatni.

Az árverési feltételek többi pontjai a hivatalos órák alatt ezen kir. törvényszék

18029 sz. ki. 1894.

Hirdetmény.

Nagybecskerek rend. tanácsu város 1895. évi rendes költségvetési előirányzata az 1886. évi XXII. t. cz. 125 §-a értelmében ez évi november hó 26-tól december hó 10-éig bezárólag ezennel közszemlére kitétetik azzal, hogy az a mondott időben mindennap a hivatalos órák alatt, a városi számvevőség hivatalos helyiségében megtekinthetők.

Kelt Nagy-Becskereken 1894. évi november hó 26-án

(851-2.1)

Krsztics János,
polgármester.

Vállfüző üzlet

Van szerencsém a mélyen tisztelt hölgyközönséget értesíteni, hogy a Váraljai utca 56. sz. alatt

Vállfüző üzletet
nyitottam.

Kiváncsolomhoz képest mindenféle vállfüzőket készítetek, - javítok, nemkülönben a hibás-termet következményeit kitűnően alkalmazott vállfüzőimmel teljesen megszüntetem.

Jutányos ár. Pontos kiszolgálás. Sűrű megrendelés és szives pártfogásért esedezik

Lestyánszky Mihályné,
vállfüző készítő.

N.-Becskerek
Váraljai u. 5 z

(831-6.5)